

не лише зручно, а й ефективно. Але водночас програма, яка є «помічником» бухгалтера, на сьогодні стала об'єктом дискусій про відображення такого активу в обліку. Тому ця проблема є досить актуальною, а також потребує вивчення та аналізу. Відсутність матеріальної форми стала мотивацією для практиків вважати комп'ютерну програму у бухгалтерському обліку нематеріальним активом. Але у податковому обліку у відповідності до Податкового Кодексу України цей об'єкт обліковують у складі основних фондів. Адже введено нову групу основних фондів, а саме групу 4, до складу якої законодавство внесло «програмне забезпечення», а потім об'єкт обліку було уточнено як «комп'ютерна програма». Відповідно до Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 38 «Нематеріальні активи» у випадку, якщо комп'ютерне програмне забезпечення для верстата, який управляється комп'ютером і не може функціонувати без цього конкретного комп'ютерного забезпечення, є невіддільною частиною пов'язаного з ним апаратного забезпечення, його розглядають як основний засіб. Якщо програмне забезпечення не є невіддільною частиною пов'язаного з ним апаратного забезпечення, то його розглядають як нематеріальний актив.

В Україні ж об'єктом бухгалтерського обліку нематеріальних активів відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи», є «права (авторське право, право на торгіву марку, право на винахід тощо) і права користування природними ресурсами та майном». Тобто це як виключні, так і невиключні права.

Проаналізувавши вітчизняний та зарубіжний досвід, постає питання, у складі яких активів відображати даний об'єкт. До складу об'єктів основних засобів віднести не виходить, так як основні засоби є матеріальними ресурсами підприємства. До складу запасів також, адже комп'ютерна програма не є споживаним фізичним активом, а тому не призначена для продажу. Строк використання програми також може бути значно довшим за 12 місяців.

Таким чином, дане питання залишається досить актуальним на сьогодні і потребує подальшого дослідження. Адже примірник комп'ютерної програми можна розглянути і як матеріальний актив, якщо про неї йдеться не як про ідею, що набула форми.

УДК 657.922:332.64

СТАДНІК Л.І., канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ НОРМАТИВНО-ГРОШОВОЇ ОЦІНКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ ЯК БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ

Оцінка землі є ваговою складовою ефективного використання земельних ресурсів держави, яка забезпечує встановлення обґрунтованих платежів за землею.

Як визначено в ст. 201 ЗК і ст. 5 Закону № 1378, залежно від призначення й порядку проведення грошова оцінка землі може бути двох видів: нормативна або експертна.

Нормативна грошова оцінка земельних ділянок є капіталізованим рентним доходом із земельної ділянки, що визначений за встановленими і затвердженими нормативами. Ця оцінка земельних ділянок використовується для визначення розміру земельного податку, державного мита при міні, спадкуванні та даруванні земельних ділянок згідно із законом, орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, а також при розробці показників та механізмів економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель.

У нашій державі передбачено, що грошова оцінка земельних ділянок проводиться за методикою, яка затверджується Кабінетом Міністрів України. Нормативна грошова оцінка земель сільськогосподарського призначення була проведена в Україні лише один раз (станом на 1 липня 1995 року) відповідно до Методики нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів.

Підходи до цієї методики, які закріплені постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 1995 року № 213, в даний час не дозволяють здійснювати об'єктивну актуалізацію

показників нормативної грошової оцінки земель, оскільки враховують лише динаміку цін на продовольство, не беручи до уваги відповідне зростання собівартості сільськогосподарської продукції.

Слід відмітити, що методичні підходи, які у 1995 році були покладені в основу Методики нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів, на сьогоднішній день не можуть слугувати повноцінною методичною основою для проведення нової грошової оцінки земель, яка відповідає б сучасним економіко-правовим умовам сільськогосподарського землекористування.

Метою дослідження є новий методичний підхід щодо проведення нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення.

Складання шкал нормативної грошової оцінки агровиробничих груп ґрунтів сільськогосподарських угідь природно-сільськогосподарського району (ріллі, багаторічних насаджень, сіножатей, пасовищ, перелогів) пропонується Державною службою України з питань геодезії, картографії та кадастру здійснювати за формулою:

$$Ga_{gr} = Gu \cdot Ba_{gr} : B, \quad (1)$$

де Ga_{gr} - нормативна грошова оцінка агровиробничої групи ґрунтів відповідного сільськогосподарського угіддя природно-сільськогосподарського району, гривень за гектар;

Gu - нормативна грошова оцінка відповідного сільськогосподарського угіддя природно-сільськогосподарського району Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя згідно з додатком до цієї Методики, гривень за гектар;

Ba_{gr} - бал бонітету агровиробничої групи ґрунтів відповідного сільськогосподарського угіддя природно-сільськогосподарського району;

B - середній бал бонітету ґрунтів відповідного сільськогосподарського угіддя природно-сільськогосподарського району Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя.

Отже, необхідно приймати нову Методику нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення.

Список літератури

1. Бухгалтерський облік на сільськогосподарських підприємствах / [Коваленко А.М., Харитонova А.Г., Мальшакова С.О. та ін.] ; за ред. А.М. Коваленко. – Дніпропетровськ: ВВК «Баланс - Клуб», 2009. – 736 с.

Проект Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Методики нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення». [Електронний ресурс]. http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/link1/NT2359.html

УДК 657:336

ЗАБОЛОТНИЙ В.С., канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОБЛІК ДОХОДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В КОНТЕКСТІ ПКУ

Реформування системи господарювання, що на даний момент відбувається в Україні, вимагає суттєвих перетворень у всіх сферах господарського життя. Зокрема в аграрному секторі економіки нашої держави розпочато та на даний час проводяться цілий ряд реформ, спрямованих на підвищення ефективності роботи даного сектору. Не минули ці процеси і системи бухгалтерського обліку, економічного аналізу та аудиту на вітчизняних підприємствах.

В сучасних умовах господарювання визначальним чинником діяльності будь-якого суб'єкта є прибуток, оскільки він є основним джерелом самофінансування та забезпечує значну частку надходжень до державного бюджету.